

Južno-zahodno od Iwangoroda, stojijo naši z neprekosljivo hrabrostjo bojujoči se kôri, od katerih je eden sam napravil čez 10.000 ruskih vjetnikov, v boju s premočnimi sovražniki.

Nomestnik šefa generalštaba pl. Höfer, generalmajor.

Hrabri in odločilni nastop tretjega armadnega zbora pred Przemyslom.

Kakor se naknadno iz Przemysla javlja, je imel 3. armadni zbor tudi priliko, v neki težavni situaciji nele hrabro, temveč tudi odločilno nastopiti. Pri Radimnu se je zapletla dne 8. oktobra ena honvedska divizija na severni fronti v boj z mnogo močnejšimi sovražniki četami, ki so nasakovalale čez Malkovice. Situacija je postajala na tej točki že jako kočljiva in v pogibelnosti ni bila le naša honvedska divizija, temveč še večji interesi. V tem trenutku so udarile iz zapada z vsilo čete III. zbora na sovražnika. Po ljutem boju je naš domači zbor rešil honvedsko divizijo ter zavzel tako važne ruske pozicije, da so se morali Rusi s severno-zapadne trdnjavske fronte sploh umakniti. Šle so nazaj čez Radimno na vzhodni breg reke San.

Kako se je potopil donavski monitor „Temes.“

„Az Est“ prinaša poročila nekega strojnega podčastnika monitorja „Temes“, ki se je v Savi potopil. Poročilo pravi:

Dne 22. oktobra zvečer so poslali „Temes“ iz Šabaca proti Kupinovu, kamor je monitor tudi dospel kljub temu, da je srbska infanterija in artiljerija streljala na monitor, večidel seveda brez uspeha. „Temes“ je odgovarjala z velikim uspehom ter razbila več sovražnikovih strojnih pušk. Po končani poizvedovalni vožnji se je „Temes“ vrnila. Nekako ob pol 1. ponoči je dospela topničarka zraven Grahovca do takozvanih Carskih otokov. V tem trenutku je zabobnela silna eksplozija. Neka mina se je bila razletela pod municijskim skladiščem monitorja. Velik del sprednjega dela je bil odtrgan. Ladja se je začela potapljati in voda je vdirla v njo. Naenkrat se je razpočil tudi kotel s silnim pokom. Poveljniški mostiček se je nagnil na stran, ostal pa je na površju. Pod vodo so se pogrezili prostori za stroje, municijsko skladišče, častniške kabine in kabine za moštvo. Stroji so se takoj ustavili, električne naprave niso več funkcionirale. Ladja je bila popolnoma v temi. To je bilo delo par minut.

Ladja se je nagnila na stran in voda je pljusnila čez krov. Moštvo in častniki so storiili vse, da rešijo ladjo. Reševalna dela so se vršila z največjim mirom. Moštvo je ostalo do zadnjega trenutka na svojem mestu ter mirno izvrševalo povelja častnikov. Poskušali so s sesalkami spraviti vodo iz ladje, toda zaman. Med tem se je zbrala na srbskem bregu gruča, ki je streljala na ladjo. „Temes“ je dala sedaj sledeči patroljski ladji z raketami znamenja, nakar je ta ladja tudi takoj priplula, ter prevzela ranjence.

Ko je bilo jasno, da so reševalna dela brezuspešna, so častniki in moštvo prestopili na patrolski čoln. „Temes“ se je potopila, poveljniški stolpič, stolp za topove in del krova gledajo

srcem na smrt, ta ne bode pustil nikdar preloviti svoje duše od strupenega sovraštva. Smrt nas razdružuje in vendar nas najbolj združuje ...

Letošnji praznik Vsehsvetih je tako grozovit, kakor ga zgodovina človeška še ni poznala. Ob grobu svoje ranjke mamice prižiga svečo, ti blede žena, in vendar ne veš, je-li ni ta sveča namenjena tudi za tvojega moža, za tvojega sina, ki si ga v trpljenju rodila in ki se bori zdaj bogve kje za domačo grudo ... Milijoni krepkih mož stojijo danes in gledajo v dežju šrapnel in granatov, v nevihti bajonetov in krogelj smrti v oči. Grobovi se odpirajo v neskončni vrsti, črni in požrešni, in mlada čvrsta trupla, polna zdravja, padajo v te grobove ...

Tako praznujemo letos Vsesvete za vse, vse one, ki prelivajo kri za ljubljenega cesarja in domovino. Svečice žarijo ...

iz vode. Od moštva pogrešajo 33 mož, ko je razpočil kotel. Med reševalnim delom smo videli mnogo razmesarjenih trupel in delov teles. Da so ostali častniki živi, je samo srečen slučaj, ker so stali vsi v poveljniškem stolpu. Zjutraj je dospela naša infanterija v čolnih do monitorja ter rešila kar se je še dalo rešiti. Rešeno moštvo so pod neprestanim streljanjem Srbov spravili v Jarak in potem v Mitrovico, kjer so dobili vojaki infanterijske uniforme, ker so bili večidel brez oblek. Deset ranjenih so prepeljali v Rumo. Ostala posadka monitorja se je odpeljala v Budimpešto. „Temes“ je bila od začetka vojne v službi in je bila ona ladja, ki je 29. julija oddala prvi strel na Belgrad.

Novi uspehi na Srbskem.

K.-B. Dunaj, 28. oktobra. Uradno se poroča: — 28. oktobra. — Dne 27. t. m. dosegli smo na Srbskem nove uspehe. Naši vojaki zavzeli so Ravnje in močno utrjeno sovražnikovo mesto ob obrežni cesti od Crnabare v Mačvi po hrabri sovražnikovi branitvi v šturmu. Pri temu pridobili smo 4 kanone in 8 mašinskih pušk. Vjeli pa smo 5 oficirjev in 500 mož ter zaplenili mnogo vojnega materiala.

Potiorek, fem.

Bukovina zopet v naših rokah.

Bukareški „Universal“ piše: Ruske čete so v sredo popoldne zapustile Črnovice ter se umaknile preko Sadagore deloma na gališko mejo, deloma k četam na galiških bojiščih. Avstrijske čete so pregnale Ruse iz Bukovine. V sredo so dospole rezervne čete v Črnovice. Rusi so zapustili glavno mesto Bukovine brez boja. Ruski gubernator Evreinov je bil še v sredo v avstrijski Novosilici, kjer je prenočil v hiši posestnika Krausa. Odhod Rusov iz Črnovic je trajal 34 ur. Ob 10. zvečer je prispela prva avstrijska patrolja 12 mož v mesto, tekotom noči pa je dospelo več oddelkov. Glavni del avstrijskih čet je dospel drugi dan dopoldne. Avstrijske čete so dobile zadnji dan v Bukovini ojačenja ter so pregnale Ruse iz krajev Sereth, Franzenthal in Terešem. Od ruskega gubernatorja kot župan postavljeni odvetnik Dr. Bocancea je pobegnil na Romunsko. Predno so Rusi zapustili mesto, so vzeli kot tala s seboj veletržca Viljema Belgraya in židovskega kantorja Sechterja.

Ruse je potreba umakniti se iz Črnovic presenetila. Še v nedeljo je zapovedal gubernator,

da mora mesto povodom godu careviča razobesiti ruske zastave. Ta dan se je vršila ob Serethu bitka, v kateri so bili Rusi poraženi. V ponedeljek je izbrnila med ruskimi trgovci, ki so bili prišli iz Rusije na sejm, panika.

„Az Est“ poroča, da sta železnici Črnovice-Dornavatra in Črnovice Ickani zopet popravljene. Deželnega predsednika grofa Merana so pričakovali v Črnovicah 24. oktobra. Na čelu naših čet je dospel v mesto nadporočnik Fischer, ki je bil v bitki pri Mialcu vzel Rusom 2 strojni puški in 2 topa. Rusi so bili 14. in 15. oktobra prodrli blizu do Radauca ter so napadli tudi vlak v Harno, bili pa so zavrnjeni, tako da Radauc ni bil nikdar v njihovih rokah. Prodiranje naših čet je Ruse popolnoma presenetilo, tako da niso imeli časa razdejati državnih poslopj. Kljub temu je marsikaj poškodovano. Na pošti so razbili notranjo opravo, enako tudi na orožniškemu poveljništvu. Iz vladne palače in iz policijskega ravnateljstva so spravili mnogo aktov v Rusijo. Tudi kolodvor je poškodovan. Privatnim hišam so večidel prizanesli.

Francosko brodoge v Adriji.

Splitsko „Naše Jedinstvo“ poroča: V soboto, dne 17. oktobra, se je francosko brodoge ob 9. dopoldne ponovno pojavilo pred Boko Kotorsko. Iz daljave je francoske ladje bombardirale rtič d'Ostro. Francozi so izstrelili okrog 100 strelcev, toda naši jim nišo odgovarjali, ker njihove granate niso mogle doseči naših utrd. Približno okrog pol 11. dopoldne so francoske ladje zopet izginile. V Dubrovniku so videli samo siluete francoskih ladij in dim.

Francoske ladje so pobegnile pred našim podmorskim čolnom. Čim so ga opazile, so takoj spremenile svojo smer, prenehale z artiljerijskim ognjem ter z največjo brzino odplule na široko morje.

Istemu listu poročajo iz Herzeg Novega:

V soboto, dne 17. oktobra zjutraj, smo slišali v daljavi silno grmenje topov, znak, da je francosko brodoge blizu. Končno smo zagledali na morsk gladini celo vrsto vojnih ladij, ki so se približevale utrdbam v Boki. Iz neposredne bližine se je jelo obstreljevati Punto d'Ostro in eno izmed naših torpedovk, ki se je nahajala zunaj pristanišča. Izstrelile so iz daljave 8 do 10 km brezbroj strelcev, toda brez vsakega uspeha.

Na obali se je zbrala silna množica ljudstva, ki je motrila ta prizor. Bila je v strahu za usodo naše torpedovke, okrog katere se je vsled padanja granat dvigalo morje 10 m visoko.

Zemljevid Galicije in Poljske.

Der Kriegsschauplatz in Galizien und Polen.

Na ruskem bojišču imajo nemške in avstro-ogrške armade lepe uspehe zaznavati. Medtem ko se Nemci pod generalom Hindenburgom krepko proti Varšavi pomikajo, kar bode končno doneslo do obleganja te ruske trdnjave, vrgli

so avstro-ogrski vojaki sovražnika iz raznih krajev nazaj. Tako pri Magieri vzhodno Przemysla in pri Tyskovic. Južno od Magiere napravili so mnogo vjetnikov. Prinašamo zemljevid teh dežel, ki bode naše čitatelje gotovo vrlo zanimal.